

[J. S. Foget.]

man i Øjeblikket med Fordel kan opfodre Brød- i Stedet for Foderkorn, er yderst uheldigt.

I § 1, 2det Stykke, staar der, at Kornet skal afleveres tærsket og rensat til nærmere af Ministeren fastsatte Tider og paa nærmere fastsat Maade. Det vil næppe være muligt at stille tilstrækkelige Lagre til Raadighed fra Statens Side til at tage det afleverede Korn paa een Gang, men saa kan man heller ikke stille de Landmænd, der eventuelt maa ligge med Kornet det meste af et Aar, lige med de Landmænd, der straks kan faa det afleveret. Jeg savner her den Tillægspris for Opbevaring, som var gældende i den gamle Kornordning. Dels ved vi, at Kornet svinder ved at ligge, dels er det behægeligt at komme af med det straks. Derfor maa der være Forskel paa Prisen i September og Prisen i April og eventuelt senere. Endelig er det ret uklart, hvad man mener med „en fastsat Maade“ at aflevere Kornet paa.

I § 2 findes Dispensationsbestemmelserne, men Dispensation gives efter disse ikke som en Ret. I 4de Linie staar der saaledes: der kan dog i saa Fald; der burde efter min Opfattelse staa: der skal dog. Thi det vil dog være en Urimelighed, hvis en Landmand tvinges til at aflevere alt sit Korn uden at have tilbage til Saasæd og til Foder til Heste og Kreaturer, og særlig maa det være en Urimelighed, naar man i § 3 forlanger, at en Landmand skal aflevere til en Efterfølger saa meget Korn, som er tilstrækkeligt til det her nævnte.

I § 2, Stk. a, bestemmes det, at man kun maa have Saasæd til de samme Arealer, som man havde Korn i i 1940. Der bør imidlertid gives Mulighed for en Udvidelse af Kornarealet, thi med en saa rigoristisk Bestemmelse vil man kun opnaa at indskrænke Kornarealet næste Aar.

Under b i § 2 ansættes Tilbageholdelsesretten til 13 Tdr. pr. Hest. Der bør gøres Forskel paa store og smaa Heste. Endvidere tager man ikke Hensyn til Hesteopdræt. Hvor man ikke har Hø eller Roer til Opdræt, er man afskaaret fra at fodre med andet end Halm, og det kan Føl og Plage ikke nøjes med. Derfor bør der ogsaa afsættes Korn til eventuel Hesteopdræt. Det samme gælder for øvrigt Kvægopdræt. Det er i og for sig mærkeligt, at man paa lægger en Landmand Pligt til at aflevere til en eventuel Eftermand mere, end man giver ham Ret til at beholde.

I § 4 nævnes Priser og en ansat hollandsk Vægt. Fradragsreglerne er her meget

udflydende. Det vilde efter min Opfattelse være rimeligt, om man helt slettede Bestemmelserne om hollandsk Vægt paa Foderkorn. Man kan ikke i Forvejen vide, hvorledes Vejrforholdene bliver, og man kan ikke i Forvejen absolut fastsætte en bestemt hollandsk Vægt; den kan et Aar ligge højt og et andet Aar lavt, og denne er efter min Opfattelse sat alt for højt til, at den kan tages som en almindelig Regel. Vedrørende Salg fra den handlende til Forbruger findes der ikke nogen saadan Bestemmelse, her er Prisen den samme, hvad enten den hollandske Vægt ligger højt eller lavt; derfor maa det ogsaa være urimeligt, at den handlende, som køber hos Landmanden, skal kunne fradrage for mindre hollandsk Vægt, naar han ikke ved Udsalg skal gøre det samme. Det vil overhovedet kun virke som en Haandsrækning til de kornhandlende, saaledes at de paa denne Konto vil kunne tage sig en Ekstrafor-tjeneste.

I § 6, Stk. c., benytter man Udtrykket „Personer uden for Landbruget“. Det maa være forkert, for naar man i Stk. b udelukker visse Ejere af anerkendte Landbrugsejendomme fra at faa Korn, bør de have samme Ret til Korn til Hønseri som Folk uden for Landbruget. Derfor maa det Udtryk være forkert; jeg anbefaler, at det slettes.

Endelig er der Spørgsmaalet om de Landmænd, som har avlet Frø eller Lucerne til Mel; ikke mindst de sidste har dog bidraget til at skaffe de fornødne Fødemidler. Til dem tages der intet Hensyn, undtagen hvis man betragter Tilbageholdelsesbestemmelserne som en Ret. Jeg mener, at i hvert Fald Aflevering af Lucernemel kunde træde i Stedet for Aflevering af Korn, men det vil kunne ordnes administrativt, det behøver ikke at staa i Loven. Jeg vil derfor gerne have en Udtalelse af Ministeren herom, for jeg mener, at de, som producerer Lucernemel, i hvert Tilfælde gør en lige saa stor Indsats for Levering af Fødemidler som de, der avler og leverer Korn.

Det ærede Medlem Hr. Lange var inde paa Spørgsmaalet om den Lov, vi vedtog i Foraaret vedrørende Laan til Saasæd, Ogsaa jeg vil gerne høre Ministerens Mening om, hvorvidt han stadig vil fastholde, at de fattige vestjyske Landmænd, som dengang laante Penge til at indkøbe Saasæd, nu skal betale 50 pCt. i Rente for et halvt Aar, 100 pCt. p. a., eller om Ministeren har tænkt sig at ændre det Standpunkt, han i sin Tid havde.

Hvis Lovforslaget ikke ændres væsentligt paa de Punkter, jeg her har omtalt,